

”مینی بچی - تم یہاں آئی ہو سر و شکتیوان باپ سین شکتی لینی

آرٹات دیپک ۾ گیان کا مہرت دالنی“

پرشن :- شو کی بارات کا گائن کیوں ہئے؟

اُتر :- کیونکہ شو بابا جب واپس جاتی ہئے تو سہی آتمائون کا جھنڈ اُنکی پیچی پیچی پاپ کر جاتا ہئے۔ موئل وطن ۾ پی آتمائون کا منارا (چنٹا) لگ جاتا ہئے۔ تم پوئر بننی والی بچی باپ کی سات سات جاتی ہو۔ سات کی کارٹ ہین بارات کا گائن ہئے۔

اوم شانتی . بچون کو پہلی پہلی ایک ہین پائنت سمجھنی کی ہئے کہ ہر سپ پائی پائی ہئے اور وہ سپکا باپ ہئے۔ اُنکو سر و شکتیوان کھا جاتا ہئے۔ تمہاری ۾ سر و شکتیان ٹی۔ تم وشو پر راجیہ کرتی ٹی۔ پارت ۾ ہین ان دیوی دیوتائون کا راجیہ تا۔ گویا تم بچون کا راجیہ تا۔ تم پوئر دیوی دیوتائین ٹی، تمہارا کل وادنائستی ہئے، وہ سپ نروکاری ٹی۔ کون نروکاری ٹی؟ آتمائین۔ اب قر تم نروکاری بن رہی ہو۔ جیسی کہ سر و شکتیوان باپ کو یاد کر ان سین شکتی لی رہی ہو۔ باپ نین سمجھایا ہئے آتما ہین 84 کا پارت بجاتی ہئے۔ اُنہر جو ستوپرڈان طاقت ٹی وہ دن پرت دن کمر ہوتی جاتی ہئے۔ ستوپرڈان سین تموپرڈان بننا ہئے۔ جیسی بٹری کی طاقت کمر ہوتی جاتی ہئے تو موئر کرے ہو جاتی ہئے۔ بٹری دسچارج ہو جاتی ہئے۔ آتما کی بٹری فل دسچارج نہین ہوتی ہئے، کچ نہ کچ طاقت رہتی ہئے۔ جیسی کوئی مرتا ہئے تو دیپک جلاتی ہئے، اُسہر مہرت دالنی رہتی ہئے کہ جوتی بچہ نہ جائی۔ بٹری کی طاقت کمر ہوتی ہئے تو قر چارج کرنی رکتی ہئے۔ اُپی تم بچی سمجھتی ہو تمہاری آتما سر و شکتیوان ٹی اب قر تم سر و شکتیوان باپ سین اپنا بڈی یوگ لگاتی ہو۔ تو بابا کی شکتی ہماری ۾ آ جائی۔ کیونکہ شکتی کمر ہو گئی ہئے۔ ثوری ضرور رہتی ہئے۔ ایکدم ختم ہو جائی تو قر شریر نہ رہی۔ آتما باپ کو یاد کرتی کرتی بلکل پیوئر ہو جاتی ہئے۔ سٹیگ ۾ تمہاری بٹری فل چارج ہوتی ہئے قر ثوری ثوری کمر ہوتی جاتی ہئے۔ ترینا تک میٹر کمر ہوتا ہئے، جسکو کلا کھا جاتا ہئے۔ قر کھینگی آتما جو ستوپرڈان ٹی وہ ستو بنی، طاقت کمر ہو جاتی ہئے۔ تم سمجھتی ہو ہر منش سین دیوتا بن جاتی ہئے سٹیگ ۾۔ اب باپ کھتی ہئے مجھی یاد کرو تو تم تموپرڈان سین ستوپرڈان بن جائینگی۔ اُپی تم تموپرڈان بن گئی ہو تو طاقت کا ڈیوالا نکل گیا ہئے۔ قر باپ کو یاد کرنی سین پوری طاقت آئینگی۔ کیونکہ تم جانتی ہو دیہ سہت دیہ کی جو پی سپ سہنڈ ہئے، وہ سپ ختم ہو جانی ہئے قر تمکو بیحد کا راجیہ ملتا ہئے۔ باپ پی بیحد کا ہئے تو ورثا پی بیحد کا دیتی ہئے۔ اُپی تم پتت ہو، تمہاری طاقت بلکل کمر ہوتی گئی ہئے۔ ہی بچون اب تم مجھی یاد کرو، مئن آلمائتی ہون، میری دواران آلمائتی راجیہ ملتا ہئے۔ سٹیگ ۾ دیوی دیوتا ساری وشو کی مالک ٹی، پوئر ٹی، دئوی گٹوان ٹی۔ اُپی وہ دئوی گٹ نہین ہئے۔ سیکي بٹری پوری دسچارج ہونی لگی ہئے۔ قر اب بٹری پرتی ہئے۔ سواہ پر پتا پر ماتما کی سات یوگ لگانی سین بٹری چارج نہین ہو سکتی۔ وہ باپ ہین ایور پیوئر ہئے۔ یہاں سپ ہئے امپیوئر۔ جب پیوئر رہتی ہئے تو بٹری چارج رہتی ہئے۔ تو اب باپ سمجھاتی ہئے ایک کو ہین

ياد ڪرنا هئ. اونچ تي اونچ هئ پڳوان. باقي سڀ هئ رچنا. رچنا سين رچنا ڪو ڪي ورثا نھين ملتا هئ. ڪرڻيتر تو ايڪه هين هئ. وه هئ بيحد ڪا باپ. باقي تو سڀ هئ حد ڪي. بيحد ڪي باپ ڪو ياد ڪرني سين بيحد ڪي بادشاهي ملتي هئ. تو بچون ڪو دل اندر سمجھنا چاهيئي ڪ هماري ليئي بابا نئين دنيا سور ٻ ڪي استاپنا ڪر رهي هئ. ڊراما پلئن اَنوسار سور ٻ ڪي استاپنا هورهي هئ. تهر جانتني هو ستيگ آني والا هئ. ستيگ ۾ هوتا هين هئ سدا سک. وه ڪئي ملتا هئ؟ باپ بئن سمجھاتي هئ مام ايڪم ياد ڪرو. مئن ايور پيوئر هون. مئن ڪي منش تن نھين ليتا هون. نه دئوي تن، نه منش تن ليتا هون اَرقات مئن جنر مرڻ ۾ نھين آتا هون. صرف تهر بچون ڪو سور ٻ ڪي بادشاهي ديني ليئي، جب يهه 60 ورش ڪي وانپرست اوستا ۾ هوتا هئ تب انڪي تن ۾ آتا هون. يهي پورا ستوپرڌان سين تموپرڌان بنا هئ. نمبرون اونچ تي اونچ پڳوان ڪر سوکير وطن واسي برهما وشنو شڪر ڪه ديتي هئ. وه ڪوئي هئ نھين. باپ انڪا پي اَرث سمجھاتي هئ، يهه صرف ساکياتڪار هوتا هئ. سوکير وطن بيچ ڪا هئ نان. جهان شرير نھين هو سکتي. سوکير شرير صرف دويه درشتي سين ديڪا جاتا هئ. منش سرشتي تو يهان هئ. باقي وه تو صرف ساکياتڪار ڪي ليئي فرشتي هئ. تهر بچي پي اَنت ۾ جب بلڪل پوئر هو جاتي هو تو انڪا پي ساکياتڪار هوتا هئ. اَنسي فرشتي بن ڪر ستيگ ۾ يهان هين آڪر سور ٻ ڪي مالڪ بنينگي. يهه برهما ڪوئي وشنو ڪو ياد نھين ڪرتي هئ. يهه پي شو بابا ڪو ياد ڪرتي هئ اؤر يهه وشنو بنتي هئ. تو يهه سمجھنا چاهيئي نان. انھون نين راجيه ڪئي پايا! لڙائي آد تو ڪچ پي هوتي نھين. ديوتائين هنسا ڪئي ڪرينگي!

اَپي تهر بچي باپ ڪو ياد ڪرڪي راجائي ليتي هو. ڪوئي ماني نه ماني. گيتا ۾ پي هئ هي بچون، ديهه سھت ديهه ڪي سڀ ڌرم چور مام ايڪم ياد ڪرو. اُنڪو تو ديهه هئ نھين جو ممتو رکي. ڪهتي هئ مئن ٿوري سميه ڪي ليئي انڪي شرير ڪا لون ليتا هون. نھين تو مئن ناليچ ڪئي دنون! مئن بيچ روپ هون نان. اس ساري جھاڙ ڪي ناليچ ميري پاس هئ. اؤر ڪسڪو پتا نھين، سرشتي ڪي آيو ڪتني هئ؟ ڪئي انڪي استاپنا، پالنا، وناش هوتا هئ؟ منشون ڪو تو پتا هونا چاهيئي. منش هين پڙهتي هئ. جانور تو نھين پڙهينگي نان. وه پڙهتي هئ حد ڪي پڙهائي. باپ تمڪو بيحد ڪي پڙهائي پڙهاتي هئ، جس سين تمڪو بيحد ڪا مالڪ بناتي هئ. تو يهه سمجھانا چاهيئي ڪ پڳوان ڪسي منش ڪو اُتوا ديهه ڌاري ڪو نھين ڪها جاتا. برهما، وشنو، شڪر ڪو پي سوکير ديهه هئ نان. انھون ڪا نام هين اَلگ هئ، انڪو پڳوان نھين ڪها جاتا. يهه شرير تو اس دادا ڪي آتما ڪا تخت ٿا. اڪال تخت هئ نان. اَپي يهه اڪال مورت باپ ڪا تخت هئ. اَمرتسر ۾ پي ايڪ اڪال تخت هئ نان. بڙي بڙي جو هوتي هئ وهان اڪال تخت ۾ جاڪر بئنتي هئ. اَپي باپ سمجھاتي هئ يهه سڀ اڪال آتمائون ڪي تخت هئ. آتما اڪال هئ جسڪو ڪال ڪاءِ نه سڪي. باقي تخت تو بدلتی رھتي هئ. اڪال مورت آتما اس تخت ۾ بئنتي هئ. پھلي چوڻا تخت هوتا هئ ڪر بڙا هو جاتا هئ. آتما ايڪ شرير چور دوسرا ليتي هئ. آتما اڪال هئ. باقي اَنهر اچي وا بُري سنسڪار هوتي هئ تب تو ڪها جاتا هئ نان ڪرمون ڪا يهه ڪل هئ. آتما ڪي وناش نھين هوتي هئ. آتما ڪا باپ هئ ايڪ. يهه تو سمجھنا چاهيئي نان. يهه بابا ڪوئي شاسترون ڪي بات سُناتي هئ ڪيا! شاستر آد پڙهني سين واپس تو ڪوئي جا نھين

سڪتي. پڇاڙي ۾ سڀ جائينگي. جيئسي ٿڌيون ڪا آڻو مڌومڪي ڪا جُهڻڊ جاتا هئ نان. مڌومڪيون ڪي پي ڪئين هوتي هئ. اُنڪي پڇاڙي سڀ جاتي هئ. باپ پي جائينگي تو اُنڪي پڇاڙي سڀ آتمائين جائينگي. وهان مڻ وطن ۾ جيئسي سڀ آتمائون ڪا منارا (چَٽا) هئ. يهان ڦر هئ منشون ڪا جُهڻڊ. تو يهه جُهڻڊ پي ايڪ ڏن پاڻا هئ. باپ آڪر سڀ آتمائون ڪو لي جاتي هئ. شو ڪي بارات ڪها جاتا هئ. بچي ڪهو آڻو سڄنيان ڪهو. باپ آڪر بچون ڪو پڙهائ ڪر ياد ڪي ياترا سڪلاتي هئ. پوٽر بنني بگر تو آتما جا نهين سڪتي. جب پوٽر بن جائينگي تب پهلي پهلي شانتني ڌام جائينگي. وهان جاڪر سڀ نواس ڪرتي هئ. وهان سين ڦر ڌيري ڌيري آتي رهندي هئ. ورڌي هوتي رهندي هئ. تم هيڻ پهلي پهلي پاڳينگي باپ ڪي پڇاڙي. تمهارا باپ ڪي ساڻ آڻو سڄنيون ڪا ساڄن ڪي ساڻ يوگ هئ. راجڌاني بنني هئ نان. سڀ اڪني نهين آتي هئ. وهان سڀ آتمائون ڪي دنيا هئ. وهان ڦر نمبروار آتي هئ. جهاڙ ڌيري ڌيري ورڌي ڪو پاتا هئ. پهلي پهلي تو هئ آدي سناتن ديوي ديوتا ڌرم، جو باپ استاپن ڪرتي هئ. پهلي پهلي همڪو برهمڻ بناتي هئ. پرچاپنا برهما هئ نان. پرچا ۾ پاڻي بهن هو جاتي هئ. برهماڪمار اوڙ ڪماريان ڏير هئ. ضرور نشچيه ٻڌي هونگي تب تو اتني ڏير هوئي هئ. برهمڻ ڪتني هونگي؟ ڪچي وا پڪي؟ ڪوئي تو 99 مارڪس ليتي هئ، ڪوئي 10 مارڪس ليتي هئ تو گويا ڪچي نھري نان. تمھاري ۾ پي جو پڪي هئ وه ضرور پهلي آئينگي. ڪچي والي پڇاڙي ۾ آئينگي. يهه پارت ڌاريون ڪي دنيا هئ جو ڦرتي رهندي هئ. ستيگ، تريٽا.... يهه پرشوتر سنگم ڀڳ هئ. يهه آبي باپ نين بتايا هئ. پهلي تو هر اُلٽا هيڻ سمجھتي آئي ڪ ڪلپ ڪي آيو لاکون ورش هئ. آبي باپ نين بتايا هئ يهه تو پورا پانچ هزار ورش ڪا هئ. آڏا ڪلپ هئ رام ڪا راجيه، آڏا ڪلپ هئ راوڻ ڪا راجيه. لاکون ورش ڪا ڪلپ هوتا تو آڏا آڏا پي هو نه سڪي. ڊڪ اوڙ سڪ ڪي يهه دنيا بندي هوئي هئ. يهه بيحد ڪي ناليچ بيحد ڪي باپ سين ملتي هئ. شو بابا ڪي شرير ڪا ڪوئي نام نهين هئ. يهه شرير تو اس دادا ڪا هئ. بابا ڪهان هئ؟ بابا نين ٿوري سميه ڪي ليئي لون ليئا هئ. بابا ڪهندي هئ همڪو مڪ تو چاهيئي نان. يهان پي گئومڪ بنيا هوئا هئ. پهاڙي سين پاڻي تو جهان تھان آتا هئ. يهان ڦر گئو ڪا مڪ بناء ديئا هئ، اُس سين پاڻي آتا هئ، اُنڪو گنڌا جل سمجھ ليتي هئ. اَب گنڌا ڦر ڪهان سين آئي؟ يهه هئ سڀ جوڻ. جوڻي ڪايا، جوڻي ميا، جوڻا سڀ سنسار. پارت جب سورڳ ٿا تو سچڪنڊ ڪها جاتا هئ ڦر پارت هيڻ پُراڻا بنتا تو جوڻ ڪنڊ ڪها جاتا هئ. اس جوڻ ڪنڊ ۾ جب سڀي پتت بن جاتي هئ تب ٻلائي هئ بابا همڪو پاون بناء اس پُراڻي دنيا سين لي چلو. باپ ڪهندي هئ ميري سڀ بچي ڪام چنا پر چڙه ڪالي بن گئي هئ. باپ بچون ڪو بئڻ ڪهندي هئ تم تو سورڳ ڪي مالڪ ٿي نان! سمرتي آئي هئ نان. بچون ڪو سمجھاتي هئ، ساري دنيا ڪو نهين سمجھاتي. تمڪو هيڻ سمجھاتي هئ تو معلوم پري ڪ همارا باپ ڪوڻ هئ!

اس دنيا ڪو ڪها جاتا هئ فاريست آف ٿارنس. (ڪانتون ڪا جهنگل) سڀ سين بڙا ڪام ڪا ڪانتا لگاتي هئ. پل يهان پڳت پي بهت هئ، ويجهيتيرين هئ، پرنٽو اُٿسي نهين ڪ وڪار ۾ نهين جاتي هئ. اُٿسي تو بهت ٻال برهمچاري پي رهندي هئ. چوٽي پن سين هيڻ ڪب چي چي ڪانا آد نهين کاتي هئ. سنڀاسي پي ڪهندي هئ نروڪاري بنو. وه حد ڪا سنڀاس منش ڪراتي هئ. دوسري جنم ۾ ڦر گرھستي پاس جنم لي ڦر گھر بار چور چلي جاتي هئ. ستيگ ۾ يهه ڪرشن

آد ديوتائين ڪي ڳهر ٻار چور تي هئ ڪيا؟ نهين. تو اُنهن ڪا هئ حد ڪا سنڀال. آڀي تمهاري بيحد ڪا سنڀال هئ. ساري دنيا ڪا، سنڀنديون آد ڪا ڀي سنڀال ڪرتي هو. تمهاري ليئي آب سور ڳ ڪي استاپنا هورهي هئ. تمهاري ٻڌي سور ڳ طرف هين جائينگي. تو شو بابا ڪو هين ياد ڪرنا هئ. بيحد ڪا باپ ڪهتي هئ مجھي ياد ڪرو. من مڻايو، مڌياجي پو. تو تهر ديوتا بن جائينگي. يهه وهي گيتا ڪا اڀيسود هئ. سنگر ڀڳ ڀي هئ. مڻ سنگر پر هين سُناتا هون. راج يوگ ضرور آڱي جنر ڀر سنگر پر سيڪي هونگي. يهه سرشتي بدلتا هئ نان، تهر پنت سين پاون بن جاتي هو. آب يهه هئ پرشوتر سنگر ڀڳ. جب ڪ هر ائسي تموپرڌان سين سنوپرڌان بنتي هئ. هرايڪ بات آڇي ريت سمجھه اؤر نشچيه ڪرني چاهيئي. يهه ڪوئي منش ٿوريئي ڪهتي هئ. يهه هئ شريمت آرڻات سرشت تي سرشت مت، ڀڳوان ڪي. باقي سڀ هئ منش مت. منش مت سين ڳرتي آتي هو. آب شريمت سين تهر چڙهتي هو. باپ منش سين ديوتا بنا ديتي هئ. دڻوي مت سور ڳواسي ڪي هئ اؤر وه هئ نرڪواسي منش مت. جسڪو راوڻ مت ڪها جاتا هئ. راوڻ راجيه ڀي ڪوئي ڪم نهين هئ. ساري دنيا پر راوڻ ڪا راجيه هئ. يهه بيحد ڪي لنڪا هئ جس پر راوڻ ڪا راجيه هئ ڦر ديوتائون ڪا پوتر راجيه هونگا. وهان بهت سک هوتا هئ. سور ڳ ڪي ڪنني مهما هئ. ڪهتي هئ ڀي هئ سور ڳ پڌارا. تو ضرور نر ڪ ڀر ٿا نان. هيل سين گيا تو ضرور ڦر هيل ڀر هين آئينگا نان! سور ڳ آڀي هئ ڪهان؟ يهه باتين ڪوئي شاسترون ڀر نهين هئ. آڀي باپ تمهين ساري ناليچ ديتي هئ. بئري پرتي هئ. مايا ڦر لنڪ ٿوڙ ديتي هئ. آڇا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون پرت مات- پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اؤر گڏمار ننگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مڪيه سار

- (1) من، وچن، ڪرم سين پوتر بن آتما روپي بئري ڪو چارج ڪرنا هئ. پڪا برهمڻ بنا هئ.
- (2) من مت وا منش مت چور ايڪ باپ ڪي شريمت پر چل ڪر سيم ڪو سرشت بنانا هئ. ستوپرڌان بن باپ ڪي سات اڙ ڪر جانا هئ.

وردان - شريمت ڪي آڌار پر خوشي، شڪتي اؤر سڦلتا ڪا انيو ڪرني والي

سرو پراپتي سمپن پو

جو بچي سيم ڪو ترستي سمجھه ڪر شريمت پرماڻ چلتي هئ. شريمت ڀر ذرا ڀي من مت يا پرمت مڪس نهين ڪرتي انهن نرنتر خوشي، شڪتي اؤر سڦلتا ڪي انيو ڪرتي هونگي. پرشارت وا مڪنت ڪم هونگي ڀي پراپتي زياده هو تب ڪهينگي يثارت شريمت پر چلني والي. پرننو مايا، ايشوريه مت ڀر من مت وا پرمت ڪو رايڻ روپ سين مڪس ڪر ديتي هئ اس ليئي سرو پراپتيون ڪا انيو نهين هونگا. اسڪي ليئي پرڪني اؤر نرنه ڪرني ڪي شڪتي ڌارڻ ڪرو تو ڌوڪا نهين ڪائينگي.

سلوگن - بالڪ سو مالڪ وه هئ جو ٽپسيا ڪي ڀل سين پاڳيه وڌاتا باپ ڪو اپنا بنادي.